

Na závěrečný díl Mountain - Marathon - Cupu do švýcarského Interlaken, jsme společně s manželkou Martinou, vyrazili ve čtvrtek 3.září. Do cíle naší cesty, městečka Ringgenberg, jsme dorazili v podvečer. Ubytovali jsme se v příjemném prostředí rodinného domu, odkud byl pěkný výhled na jezero Brienzsee a protilehlé hory s vrcholem Faulhorn. Později večer přijeli i Miloš s Danou. V pátek dopoledne jsme si vyšli příjemnou procházkou podél jezera do Interlaken pro startovní čísla. Tamní náměstí a expo už žilo předstartovními přípravami. Vyzvednutí čísel proběhlo bez problémů a ještě jsme výhodně nakoupili na stánku Mizuna. Odpoledne jsme na náměstí sledovali Minirun, závody dětí. Bylo krásné sledovat, jak ti prckové prožívají atmosféru, kterou jim vytvořili všichni přihlížející. A že jich bylo plné náměstí. To se už ale zhoršilo také počasí a občas přešla nějaká ta přeháňka. Déšť nás také doprovázel na zpáteční cestě do Ringgenbergu a pořádně se s prudkým větrem vyřádl v noci.

Sobota 5.září 2009 den konání 17. Jungfrau Marathonu

Ráno jsme se probudili do chladného dne, ale vypadalo to, že nám počasí bude přát. Po tradiční předmaratonské snídani jsme autem odjeli na místo startu. V Interlaken na nás už vysvitlo sluníčko a ukázala se modrá obloha. To mě přimělo k rozhodnutí ještě na poslední chvíli koupit v expo sluneční brýle, ty mé zůstaly samozřejmě v zavazadlech na pokoji. Hold za blbost se platí a tentokrát to bylo 33€. Pomalu se blíží hodina startu, děláme poslední předstartovní snímky a radíme se s Milošem do téměř čtyř a půltisícového davu běžců. Přesně v 9.00 hodin pouští startér tuto masu běhu chtivých lidiček na trať údajně nejhezčího maratonu světa. První kilometry se kroutí uličkami města a třetí kilometr je opět v místě startu, po celou tu dobu lemují trasu davy lidí a neuvěřitelným způsobem povzbuzují. To se ale bude ještě opakovat na mnoha místech trasy. S Milošem běžíme společně a spočátku volíme rychlost pod 5 minut na kilometr, jak ale opouštíme Interlaken začíná Miloš zrychlovat. Najednou máme kilometr za 4.45 a já začínám opět cítit tahání v zadním stehenním svaly. Nechci si obnovit zranění, které jsem si způsobil před 14 dny a tak zpomaluji a přes Wilderswil pokračuji už sám. Miloš mi pomalu zmizel z dohledu a ani nevím, kde jsem ho předběhl já. Na půlmaratonu v Lauterbrunnenu jsem byl totiž už před ním, ihned po proběhnutí časomírou mi přichází na mobil SMS zpráva s časem 1:52.12. Lauterbrunnen byl opět plný lidí a cestou nám na mnoha místech také vyhrávají různé typy kapel a ženou nás dopředu. Teď nás čeká asi nejtěžší stoupání do Wengenu. Městečka, které je známé především pořádáním nejtěžšího závodu světového poháru ve sjezdovém lyžování. Když vidím zdejší sjezdovku Lauberhorn, tak si říkám, že ty lidi na dvou prkýnkách jsou naprostý blázni. Otázka je, jestli náhodou nejsme mi, co se tu plahočíme nahoru stejný blázni jako ty sjezdaři, kteří se tu šusem spouští dolů. Wengen probíháme za ohlušujícího povzbuzování a zvonění ohromných kravských zvonců, takovou atmosféru jsem skutečně ještě nezažil a je to úžasné jak zdejší lidé dokážou takovouto akcí žít. Pomalu se blížíme dalšímu mezikásku na 30,3 kilometru, opět přichází SMS, tentokrát s časem 3:04.35. Tady jsme 1284 m.n.m. , takže nás čeká ještě pořádné stoupání, vždyť cíl je ve výšce 2100 m.n.m. Dá se tu ale stále běžet, ale není to žádné rychlé tempo a občas ho proloží

chůzí, hlavně kolem občerstvovacích stanic, kde se chci v klidu napít a občerstvit. Pomalu se blížíme předposlednímu vrcholu celého maratonu, jmenuje se Wengernalp a leží ve výšce 1858 m. Následuje krátký seběh do výšky 1825 m a posledního mezičasu na 37,9 km v místě zvaném Wixi. SMS ukáže čas 4:22.45, tady si říkám, že ty poslední čtyři kilometry dám s konečným časem pod pět hodin. Už za chvíli jsem ale poznal jaký to byl omyl. Ty poslední 4 kilometry byly totiž po úzké cestičce, po které se táhl nekonečný had běžců a pohyboval se pomalou chůzí a občas se na chvíli úplně zastavil. Mělo to jedinou výhodu, člověk si mohl vychutnávat nádherné výhledy na okolní hory. Jak se ukázalo, tak ty zastávky způsobily běžci, kterým pořadatelé dávali první pomoc a někteří dostali i kapačku. Konečně přichází poslední vrchol Eigergletscher s nadmořskou výškou 2205 m. Tady na krátké rovince mímám jednoho vrávorajícího běžce vedle něj jde pořadatel a ptá se ho zda je vše v pořádku, on mu nesrozumitelně odpovídá a reakce pořadatele je velmi rychlá a jasná, volá doktora a běžce stahuje z trati. Hrůza, vždyť je to necelých 500 metrů do cíle! Přeji mu, aby po tom co dostane kapačku, mohl závod dokončit.

Ukrajují poslední metry a najednou za zatáčkou se otvírá nádherné panorama cílové stanice Kleine Scheidegg, nechávám se unést tímto pohledem a ztrácím pozornost. To se mi ihned vymstí, levou nohou zakopávám na kamenité cestě a letím dopředu k zemi. Doteď děkuji neznámému divákovi, který duchapřítomně po mě hmátl a zachránil mě před pádem. Odnese jen prsteníček, který jak se v cíli ukázalo byl pořádně podlitý krví. I přes silnou bolest dobíhám poslední metry a s úsměvem protínám cílovou pásku v čase 5:16.02. Najednou mě zaplavuje nádherný nepopsatelný pocit. Šťastný volám manželce, že jsem v pořádku v cíli a následně Milošovi. Ten mě překvapuje, je ještě na trati a dobíhá v čase 5:34. Zatím si jdu pro osobní věci, vyzvednout si pěkné triko od Mizuna, které dostáváme oproti vrácenému čipu a já dostávám další triko od pořadatelů celého poháru. Po sprše se setkávám s Milošem, počkám na něj a společně jdeme na vláček, který nás odveze zpět do Interlaken. Tam na nás na nádraží čeká moje manželka s Danou a autem odjíždíme do místa našeho ubytování. Martina mě překvapuje sdělením, že by bylo pěkné si to zaběhnout také. Tak tomu říkám výzva pro příští rok!

A výsledky? Čas jsem již psal 5:16.02, který mi stačil na 1803 místo z celkově 3308 klasifikovaných v kategorii mužů a v kategorii M40 na 429 místo ze 716 běžců. Vítězem se opět stal Jonathan Wyatt s časem 2:58.33, výborný výkon předvedl i náš Robert Krupička, který s časem 3:00.38 skončil na skvělém třetím místě.

Zde si můžete stáhnout plánek trasy ve formátu .pdf: [Mapa ke stažení](#)

Video z trasy, které natáčela švýcarská televize: [Video Jungfrau-Marathon](#)

Výsledky na stránce datasportu: [Výsledky Jungfrau-Marathon](#)

V neděli jsme si udělali nádherný výlet z městečka Grindelwald cestou s názvem Eiger-Trail opět na Kleine Scheidegg. Bylo ještě hezčí počasí než v sobotu a tak jsme si to opravdu užili.

Mountain - Marathon - Cup

Letos to byl v pořadí třetí ročník a myslím, že to byl od pořadatelů výborný nápad spojit tři náročné, ale krásné horské maratony do jednoho poháru. Každý z těchto závodů má své kouzlo a všechny vynikající atmosféru, kterou by jim mohla závidět většina městských maratonů. I když musím přiznat, že Jungfrau by se umístil na pomyslném prvním místě. Všechny tři závody se také vyznačovaly výbornou organizací. Může nás také těšit, že se v každém závodě na předních místech umístili i čeští běžci. Na LGT Alpin Marathonu skončil celkově sedmý Honza Bláha, v Zermattu Míša Mertová v kategorii žen celkově třetí a na Jungfrau skončil také třetí, ale v kategorii mužů, již zmíněný Robert Krupička. Škoda jen, že se žádný z těchto výborných běžců nezúčastnil celého poháru, určitě by aspirovali na přední místa. Za sebe můžu říct, že pokud to bude jen trochu možné, tak se celého poháru zúčastním i v roce 2010.

A jak jsem dopadl v poháru? Pro mě překvapivě, nejlepší z česků! Součet časů všech maratonů 15:50.07 mě umístil na celkově 77.místo ze 148 klasifikovaných mužů a v kategorii M40 na 34.místo z 55 klasifikovaných. Ještě jednu věc mají letos všechny tři závody a i pohár společnou: VÍTĚZE! A jak jistě tušíte je jím Jonathan Wyatt, součet jeho časů je 8:57.21, každý

maraton uběhl pod tři hodiny a v poháru má v celkovém pořadí na druhého náskok 1 hodinu a 15 minut.

Výsledky na stránce datasportu: [Výsledky MMC](#)

Poklepem na fotografiie se otevřou v novém okně.